

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně: **J. K.**, zastoupena Mgr. Petrem Kazderou, advokátem se sídlem 28. října 2663/150, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2015 č.j. MPSV-UM/12643/15/4S-MSK, ve věci výše příspěvku na péči,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta **Mgr. Petra Kazdery** se určuje částkou **7.865,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyně se domáhá zvýšení příspěvku na péči z důvodu její závislosti na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II.

[2] U zdejšího soudu byla v zákonné lhůtě podána žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí, kterou se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a uložení žalovanému povinnost zaplatit náklady soudního řízení ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Vyslovila nesouhlas s úvahou posudkového lékaře, že její zdravotní stav od r. 2008 se nezhoršuje, nyní trpí i psychickými problémy, v důsledku kterých nekomunikuje se svým okolím a má za to, že jí příspěvek náleží ve II. stupni, **protože nevládá fyziologické potřeby**.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 5.10.2015 popřel oprávněnost žalobních bodů v žalobě a popsal podrobně dosavadní průběh řízení v dané věci. Navrhl žalobu zamítnout.

[4] Advokát ustanovený usnesením zdejšího soudu ze dne 26. května 2016 č.j. 20Ad 43/2015-48 doplnil žalobu dne 7.6.2016 o výtku o nepřezkoumatelnosti posudku, který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření a výsledek vlastního vyšetření, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ads 125/2011. Ač posudek posudkové komise MPSV ze dne 20.1.2015 obsahuje výčet podkladů, nemohly tyto dát dostatečný podklad pro posouzení skutečného stupně závislosti s ohledem na časový odstup vyjmenovaných podkladů ode dne, kdy posudková komise posuzovala stupeň závislosti žalobkyně. Lékařské nálezy a zprávy jsou od 5.1.2012 do 27.9.2013, sociální šetření bylo uskutečněno dne 26.8.2013, posudkový lékař okresní správy sociálního zabezpečení posoudil stupeň závislosti dne 7.10.2013 a přitom PK MPSV posuzovala stupeň závislosti žalobkyně až dne 20.1.2015. Mezi podklady, které sloužily posudkové komisi MPSV jako podklad k posouzení stupně závislosti, a dnem vydání posudku ze dne 20.1.2015 je tak výrazný několikaměsíční rozestup, čímž je nabežována přesvědčivost závěru posudku. Posudková komise měla vyžádat aktuálnější lékařské nálezy a měla si vyžádat i nové sociální šetření s ohledem na „stáří“ sociálního šetření ze dne 26.8.2013 (odkaz na Metodický pokyn ředitele odboru posudkové služby pro posudkové komise ze dne 27.10.2014, kde je mimo jiné v čl. 3 odst. 7, písm. c) doporučeno vyžádání nového sociálního šetření, jestliže sociální šetření bylo provedeno na prvním stupni správního řízení a uplynulo od něj zpravidla více než 6 měsíců a je důvodné předpokládat, že sociální šetření přinese nové skutečnosti). V dané věci byla doba od sociálního šetření k datu jednání posudkové komise v rozsahu 17 měsíců. Dalším důvodem neobjektivnosti posudku byla absence osobního vyšetření posudkovými lékaři, kdy dle Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek sp. zn. 4 Ads 125/2011) by vyšetření posuzované osoby mělo být pravidlem. Dále neobjektivnost posudkového posouzení byla spatřována i v tom, že obsah spisu žalovaného vypovídá o tom, že posudková komise MPSV při vypracování posudku dne 23.4.2015 neměla k dispozici zdravotní dokumentaci od MUDr. Z. D., která byla vrácena dne 20.1.2015, ani správní spis okresní správy sociálního zabezpečení, který byl vrácen rovněž dne 20.1.2015, přičemž posudková komise MPSV nejednala dne 23.4.2015 ve stejném

složení jako dne 20.1.2015. Žalobkyně není schopna zvládat výkon základní životní potřeby dle § 9 odst. 1 písm. g) ZoSocS, tedy výkon fyziologické potřeby.

II.

[5] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 1.11.2013 č.j. MPSV-UP/1709207/13/AIS-SSL, kterým nebyl přiznán příspěvek na péči, změnil tak, že příspěvek na péči přiznal ve výši 800,- Kč měsíčně s účinností od 1.7.2013. V odůvodnění uvedl, že v řízení před úřadem práce nebylo prokázáno, že se jedná o osobu závislou na pomoc jiné osoby, a to nebylo prokázáno ani v rámci odvolacího řízení posudkem posudkové komise MSPV v Ostravě ze dne 18.2.2014, když shodně bylo posouzeno pouze nezvládání dvou základních životních potřeb, a to orientace a péče o domácnost. V rámci přezkumného řízení bylo však pravomocné rozhodnutí o odvolání rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí ze dne 11.9.2014 č.j. 2014/43066-43/51 zrušeno a věc vrácena odvolacímu správnímu orgánu k novému projednání. Došlo k novému posouzení závislosti posudkovou komisí MPSV dne 20.1.2015 se závěrem, že se jedná o lehkou závislost, neboť potřebuje pomoc při čtyřech základních životních potřebách, a to orientaci, komunikaci, osobní aktivitu a péči o domácnost.

III.

[6] Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby v*

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,*
- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,*
- c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,*
- d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*

[7] Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, *při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:*

- a) mobilita,*
- b) orientace,*
- c) komunikace,*
- d) stravování,*
- e) oblékání a obouvání,*
- f) tělesná hygiena,*
- g) výkon fyziologické potřeby,*
- h) péče o zdraví,*
- i) osobní aktivity,*
- j) péče o domácnost.*

[8] Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. *při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

[9] Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. *pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.*

[10] Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je

schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

[11] Podle ust. § 1 odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb. *za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu **v přijatelném standardu**. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.*

IV.

[12] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že

- žalobkyně dne 10.7.2013 podala žádost o příspěvek na péči, a tento nebyl přiznán rozhodnutím Úřadu práce – Krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava, rozhodnutím ze dne 2.11.2013 č.j. MPSV-UP/1709207/13/AIS-SSL; tento správní orgán vycházel z posudku o zdravotním stavu lékaře OSSZ Ostrava ze dne 7.10.2013, dle kterého posuzovaná osoba potřebovala z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc toliko při dvou základních životních potřebách, a to osobní aktivitu a péče o domácnost. Dále založeno sociální šetření ze dne 26.8.2013 o obsahu, že žadatelka po celou dobu šetření seděla a komunikovala, přičemž sociální pracovnice komunikovala písemně. Žadatelka tvrdila, že je obtížně mobilní, při chůzi používá invalidní hůlku, ven vychází pouze na krátké vzdálenosti bez opory, dojde na blízkou zastávku MHD, ve stoji vydrží omezenou dobu, převážně leží. Předměty denní potřeby vyhledá, rozpozná, uchopí je, lehčí předměty přenesse, pár schodů překoná s oporou a přidržováním a špatný sluch kompenzuje naslouchacími brýlemi. Doma má speciální telefon pro neslyšící. Osobní hygienu zvládne sama,

s koupáním ve vaně jí pomáhá dcera. Trpí silným únikem moči, používá inkontinenční vložky, nákupy si zajišťuje sama. Nevaří, sama se oblékne a obuje. Sama si i nachystá a užije léky. Je v péči ORL, kardiologa, neurologa. Není schopna úkonu péče o domácnost, jako jsou nákupy, úklid, péče o prádlo, péče o lůžko. Orientuje se zrakem, sluchem se neorientuje, verbální i neverbální komunikace je na dobré úrovni. V odvolání ze dne 25.11.2013 tvrdila, že už 4x jí byla zamítnuta žádost o předmětnou dávku a ke svému zdravotnímu stavu uvedla, že je postižena absolutní hluchotou.

- V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR dne 18.2.2014 o obsahu, že se jedná o otitis media chron. bill. s častými exacerbacemi, těžkou smíšenou nedoslýchavost, vertigo, přetlakovou chorobu II., úzkostnou poruchu, bolestivý syndrom páteřový plurisegmentální při degenerativních změnách, hemangiom jater, stav po zlomenině kosti vřetenní vlevo v r. 2008, palpitace, nadváha. Z foniatrické dokumentace zjištěno, že je sledována dlouhodobě pro chronický zánět středouší, stav po operaci levého ucha asi v r. 1993, dlouhodobě používala brýlová kostní sluchadla, jiná sluchadla odmítala. Sluchadla zajištěna v r. 2005, při hlasitosti 3 rozuměla na 2 – 3 metry. Brýlové sluchadlo naposledy přiděleno v říjnu 2010. Následovaly problémy s kvalitou sluchadel. Kromě těžké nedoslýchavosti až praktické hluchoty obou uší je klinický nález přiměřený věku, posuzovaná je mobilní s hůlkou, sama mění polohy, cestuje prostředky hromadné dopravy, je komunikativní, je schopna telefonovat s upraveným telefonem, je plně orientovaná místem, časem i osobou, sama si vyřizuje záležitosti, neorientuje se plně sluchem a nezvládá domácnost. Komise tedy vyhodnotila jako nezvládané základní potřeby b) orientace a j) péče o domácnost. Založeno rozhodnutí žalovaného ze dne 13.3.2014 č.j. MPSV-UM/22985/13/4S-MSK, jímž bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 1.11.2013 potvrzeno.
- Dále založena stížnost žalobkyně k rukám ministryně práce a sociálních věcí ze dne 25.6.2014 a následně vydáno rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí dne 11.9.2014, kterým rozhodla ve zkráceném přezkumném řízení tak, že rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 13.3.2014 zrušila a věc vrátila k novému projednání. Z toho důvodu bylo vyžádáno nové posouzení stupně závislosti u posudkové komise MPSV ČR v Ostravě a tato dne 20.1.2015 s doplněním dne 23.4.2015 posoudila stupeň závislosti tak, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav – úplnou hluchotu obou uší, sluch zlepšují brýlová sluchadla, posuzovaná čte, psané zprávy rozumí, používá telefon upravený pro neslyšící. Nezvládá 4 základní životní potřeby: b) orientace, c) komunikace, i) osobní aktivity a j) péče o domácnost. Dlouhodobě od r. 1989 se jedná o těžkou oboustrannou nedoslýchavost, s celkovou ztrátou dle Fowllera 99,17 % s nutností brýlových sluchadel vpravo, se kterými slyší hovor na 3 metry. Není schopna orientovat se v obvyklých situacích (dle praktické lékařky neslyší, špatně se domluví, PK MPSV hodnotí základní životní potřebu b) orientace ve shodě s lékařkou PK MPSV jako nezvladatelnou. Posuzovaná pro oboustrannou těžkou nedoslýchavost nyní bez sluchadla není schopna domluvit se mluvenou srozumitelnou řečí, není schopna porozumět zvukovým signálům, neslyší je.

PK MPSV proto hodnotila i základní životní potřebu c) komunikace jako nezvladatelnou. Protože se nedomluví, není dle PK MPSV schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, vykonávat aktivity obvyklé věku, vyřizovat si osobní záležitosti, v souladu s lékařem OSSZ PK hodnotí základní životní potřebu i) osobní aktivity jako nezvladatelné. Vzhledem k věku a zdravotnímu postižení není schopna zvládat základní životní potřebu j) péče o domácnost, kterou PK MPSV hodnotí v souladu s lékařem OSSZ i PK MPSV ze dne 18.2.2014 jako nezvladatelnou. Jedná se tedy o lehkou závislost, přičemž tento stav byl i k datu 1.7.2013.

V.

[13] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadených rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[14] **Žalobou je rozporováno hodnocení základní životní potřeby g) výkon fyziologické potřeby.** Uznáním této základní životní potřeby jako nezvládané, by žalobkyně dosáhla na druhý stupeň závislosti. V sociálním šetření v tomto směru je pouze uvedeno, že „žadatelka užívá celodenně inkontinenční vložky, sdělila, že trpí silným únikem moči“. Z lékařského nálezu urologického oddělení Vítkovické nemocnice ze dne 13.6.2014 vyplývá, že se jedná o stresovou inkontinenci, 4 vložky/denně. Dle vyjádření praktické lékařky ze dne 2.7.2015 má již delší dobu problémy s inkontinencí, je sledována na urologické ambulanci Vítkovické nemocnice. Má větší spotřebu inkontinenčních pomůcek, než je jí předepisováno urologem pro imperativní močení, proto se z důvodu neudržení moči někdy i stolice, raději zdržuje doma a nepohybuje se venku. Neobjektivní zhodnocení základních životních potřeb je v doplněné žalobě pak odůvodněno dlouhým časovým odstupem mezi lékařskými nálezy a konečným jednáním posudkové komise MPSV, absentujícím vyšetřením žalobkyně posudkovou komisí a absentující zdravotní a posudkovou dokumentací u posledního jednání posudkové komise MPSV dne 23.4.2015, když navíc složení posudkové komise MPSV tohoto dne bylo odlišné od složení posudkové komise dne 20.1.2015.

[15] Nosným důkazním prostředkem ve správním řízení jsou posudková hodnocení. V řízení před správním orgánem prvního stupně posudkový lékař OSSZ zvládání základních životních potřeb hodnotil dne 7.10.2013, v odvolacím řízení posudková komise MPSV dne 18.2.2014 a dále v důsledku přezkumného řízení dne 20.1.2015 s doplněním dne 23.4.2015. Pro souzenou věc má především význam kvalita posudkového hodnocení PK MPSV, což žalobkyně žalovanému vyčítá s ohledem na časový odstup jednotlivých posudkových hodnocení bez přítomnosti žalobkyně a lékařských nálezů. Při hodnocení důvodnosti této námitky soud vyšel z následujících skutečností a úvah. V první řadě soud zdůrazňuje, a v tomto se plně ztotožňuje s žalobkyní, že přítomnost posuzované osoby u jednání posudkového orgánu by měla být pravidlem, a zejména by měla být tato zásada respektována v případech, že dochází ke značnému časovému odstupu mezi jednotlivými posudkovými hodnoceními (dle Metodického pokynu ředitele odboru posudkového služby pro posudkové komise MPSV ze dne 27.10.2014 tento

časový odstup je vyjádřen šesti měsíci). Při hodnocení, zda pouhá nepřítomnost žalobkyně u jednání posudkové komise, je tak závažným pochybením, že sama o sobě zpochybňuje posudkové hodnocení, soud dospěl k závěru, že v souzené věci nikoliv, a to z následujícího důvodu. Předně žalobkyně v žalobě ze dne 8.7.2015 napadá nesprávné vyhodnocení zvládání základního životního úkonu výkon fyziologické potřeby, když tento nezvládá již od roku 2008, kdy o příspěvek na péči poprvé žádala. S odvoláním na odstavec [10] tohoto rozsudku, je tato schopnost za zvládnutou vymezena tak, že osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky. K tomuto úkonu dle obsahu správních spisů v sociálním šetření uvedeno, že trpí silným únikem moči, používá inkontinenční vložky, v nález praktické lékařky MUDr. D. pro posouzení zdravotního stavu dne 27.9.2013 uvedena intermitentní inkontinence moči. Žalobkyně ve vztahu k této základní životní potřebě nepředložila správním orgánům jiný důkazní prostředek, který by zpochybnil zjištěné ze sociálního šetření či nálezu praktické lékařky. Obsahem správního spisu PK MPSV je lékařský nález – ambulantní vyšetření kontrolní na odborné ambulanci ušní, nosní a krční ze dne 30.8.2013, propouštěcí zpráva z interního oddělení Vítkovické nemocnice ze dne 26.12.2013 i zpráva z ambulantního vyšetření na interní ambulanci Městské nemocnice v Ostravě ze dne 22.5.2014 neobsahující žádnou informaci o inkontinenci. Zprávy z urologické ambulance Vítkovické nemocnice ze dnů 3.9.2009, 11.6.2010 a 9.9.2010 obsahují zprávu a vypsání poukazu na inkontinenční pomůcku. Teprve v řízení před soudem žalobkyně předložila zprávu z urologického oddělení Vítkovické nemocnice ze dne 13.6.2014, která obsahuje údaje, že inkont. moče trvá: 4 vložky/den, inkont. komb.: při vstávání z postele, jindy „nedoběhne“ s dg. stresová inkontinence s vydáním receptu na vložky a dále vyjádření praktické lékařky MUDr. D. ze dne 2.7.2015 označené jako doplnění ke zdravotnímu stavu, kde uvedeno, že jmenovaná má již delší dobu problémy s inkontinencí, je sledována na urol. ambulanci Vítkovické nemocnice, kde jsou předepisovány inkontinentní pomůcky, má však větší spotřebu inkontinenčních pomůcek, než je jí předepisováno urologem pro imperativní močení, proto se z těchto důvodů neudržení moči, někdy i stolice, raději zdržuje doma a nepohybuje se příliš venku. Soud dospěl k závěru, že samotnou neúčastí žalobkyně u jednání posudkové komise nedošlo k neobjektivnímu zhodnocení základní životní potřeby výkon fyziologické potřeby a soud se ztotožnil se závěrem, že žalobkyně tuto základní životní potřebu je schopna zvládat, neboť je schopna používat hygienické pomůcky, kam dle názoru soudu bezesporu náleží používání inkontinenčních vložek. Soud opakuje, že se plně ztotožňuje s názorem, že v případě žalobkyně nastala situace, kdy její přítomnost u jednání komise by byla vhodná, avšak vzhledem k uvedenému v tomto odstavci, přijetí závěru, že pouze z důvodu toho, že u jednání posudkové komise nebyla přítomna žalobkyně a komise ji tak nemohla vyšetřit ve vztahu k nezvládání základního životního úkonu fyziologické potřeby, se soudu jeví jako příliš formalistické a toto tvrzení neuznal za důvodné pro zrušení napadeného rozhodnutí.

[16] Jako důvod zrušení napadeného rozhodnutí pak soud nevyhodnotil ani námitku ohledně absence posudkového spisu OSSZ a zdravotní dokumentace při vypracování doplňujícího posudku dne 23.4.2015. Z obsahu správního spisu žalovaného vyplývá, že posudková komise vypracovala posudek dne 20.1.2015. Dne 23.1.2015 byla žalobkyně vyzvána žalovaným o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do pěti pracovních dnů ode dne oznámení této písemnosti v době úředních hodin. Žalobkyně dne 13.1.2015

zaslala posudkové komisi MPSV v Ostravě vypovězení plné moci pro pí A. C. (sepsáno dne 11.1.2015) a dále dne 5.2.2015 zaslala rovněž posudkové komisi nález odborného lékaře foniatrie MUDr. V. ze dne 15.1.2015 spolu se svým podáním ze dne 4.2.2015, ve kterém poukázala jen na postižení sluchu; toto bylo žalovanému posudkovou komisí MPSV odesláno dne 5.2.2015. Dne 9.2.2015 znovu žalovaný právě s odvoláním na podání žalobkyně ze dne 4.2.2015 zprávu MUDr. V. ze dne 15.1.2015 požádal o doplnění posudku. Zjištěné z obsahu správního spisu žalovaného soud konfrontoval s obsahem posudkového spisu PK MPSV, který si soud vyžádal. Z obsahu tohoto posudkového spisu se podává, že tento nejen, že obsahuje právě uvedený nález MUDr. V., označené podání žalobkyně ze dne 4.2.2015, ale obsahuje kromě svých posudků celou řadu odborných lékařských nálezů ve fotokopii z let 2003, 2010, 2013, 2014 atd. Jestliže žalobkyně svým posledním podáním ze dne 4.2.2015 uváděla jen své potíže v důsledku ztráty sluchu, pak soud nepřisvědčil žalobě, že posudková komise, jestliže neměla k dispozici posudkový spis OSSZ či znovu zdravotní dokumentaci praktické lékařky, nebyla schopna vypracovat doplňující posudek dne 23.4.2015, jestliže již ve svém dřívějším posudku uznala za nezvládané všechny základní životní úkony související s hluchotou.

[17] Jak vyplývá z uvedeného, ve věci došlo k opakujícímu se posudkovému hodnocení posudkovou komisí MPSV, a délka správního řízení ve výsledku byla ovlivněna přezkumným řízením v roce 2014, v jehož důsledku žalobkyně byla uznána závislou ve stupni I. (lehká závislost). Soud v tomto řízení s ohledem na odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotil, zda posudek posudkové komise ze dne 20.1.2015 je přesvědčivý a úplný. Soud nemá pochybnost o odbornosti posudkové komise a její způsobilosti hodnotit omezení způsobené onemocněním žalobkyně ve vztahu k právní úpravě příspěvku na péči. Soud posudek, jak již ostatně vyznělo z výše uvedeného, nezpochybnil a přisvědčil žalovanému správnímu orgánu, že rozhodl na základě úplného zjištění skutkového stavu věci. Vzhledem k uvedenému soud žalobu zamítl ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

[18] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému správnímu orgánu náhrada nákladů řízení přiznána nebyla, neboť mu žádné nevznikly.

[19] Ustanovený právní zástupce vyčíslil náhradu nákladů řízení ve výši 7.865,- Kč, a to odměnu právní služby za 5 úkonů (příprava převzetí věci včetně porady s klientem, 2x nahlížení do spisu dne 30.5. a 16.8.2016, doplnění žaloby a účast u jednání soudu), pětkrát paušální částku á 300,- Kč plus DPH. Soud přiznal náhradu nákladů řízení v požadované výši, a to 5.000,- Kč za úkony právní služby (5 x 1.000,- Kč dle § 9 odst. 2, § 7 bod 3, § 11 odst. 1 písm. b/, c/ a g/ vyhl.č. 177/1996 Sb., v platném znění) plus 5krát paušál dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky (5 x 300,- Kč), tj. 1.500,- Kč. S ohledem na skutečnost, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, byla částka 6.500,- Kč navýšena o 21 % (1.365,-) na celkovou částku 7.865,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[20] Výrok IV. tohoto rozsudku je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého ustanovenému zástupci hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31. srpna 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně